

A nins în părul meu...

Mahok Valeria

A nins în părul meu cu ghiociei
Și iarna vieții își arată blana,
Eu o sfidez trăind din amintiri,
Care îmi completează zilnic hrana.

Nu vreau să îmbătrânesc precum copacii,
Ca obraji să mi se asemene cu scoarța lor,
Dar recunosc că toate oasele mă dor
Și asta mă disperă, ca și anii.

A nins în părul meu cu ghiociei
Și rău îmi pare că îmbătrânesc,
Dar ciclul vieții e normal, firesc,
Degeaba contra timpului mă răzvrătesc.

Voi face și eu ce face toată lumea veche,
Mă voi plimbe pe-alei fără pereche...
Cu traista amintirilor la purtător,
Ca să închei frumos ultimii ani sau clipe.

Nici să trăiesc prea mult n-aș vrea,
Să fiu povară celor dragi din jur,
Bătrânețea haină veche, grea,
Aș vrea s-o port cu demnitate, nu s-o îndur.

De moarte nu îmi este frică,
Simt că sfârșitul este un nou început,
Sufletul îmi spune că voi fi fericită,
Dincolo de bariera vieții, în necunoscut.

Avere n-am, să las în urma mea,
Decât cuvintele sfătoase pe care le-am primit...
Și cuprinsul poveștilor trăite,
În preajma celor ce m-au cunoscut.

Așa e viața, un balansoar cu fapte,
Iubiri frumoase fără acte...
Un amalgam de sentimente și trăiri,
Înțeleptiri de viitor pentru nepoate.

Viață, vector către necunoscut,
Iubești doar țintele înalte.

12-04-2019